

Ladrosovia

Národ žijúci za pohorím Ladroský pás

Hlavné mesto: Celebros – momentálne v ňom vládne **Mon Ephar** – Eldarský kráľ

Delia sa na: Tunitov, Senonov, Eldarov

TUNITI	SENONI	ELDARI
Roľníci, sedliaci	Remeselníci, Staviteľia	Bojovníci
Národná zbraň - PRAK	Národná zbraň - Oštep	Národná zbraň – Meč, sekera
Hlavné mesto – Dor Lómin	Hlavné mesto – Amon-Brethil	Hlavné mesto – Emyr Ephel
Vládca Tunitov –správca Dor Lóminu – Or Ihit <i>padol v bitke pri Emyr Ephel</i> Mal syna: Beleg zo Siriathu <i>mal za úlohu zásobovať lode potravínami</i>	Vládca Senonov – Správca Amon-Brethilu- Nienon Veľký <i>padol v bitke pri Emyr Ephel</i> Mal syna: Nienon z Brethilu – „ STAVITEĽ LODÍ “ <i>za úlohu mal Zorganizovať stavbu lodí</i>	Vládca Eldarov- Správca Emyr Ephelu - Mon Ephar <i>padol v bitke pri Emyr Ephel</i> <i>Mal synov:</i> Elusath – <i>bojoval v bitke, pred jej koncom bežal do Celebrosu, aby podal správu Galdarovi</i> Galdar – <i>1.panovník na ostrove, organizoval nalodenie</i>

LASARINOVIA

Spojenci našich predkov – niektorí bojovali v bitke pri Emyr Ephel

Druidi žijúci v lese – zopár z nich išlo s Ladrosanmi na ostrovy, *dúfame že tí na pevnine ešte žijú*

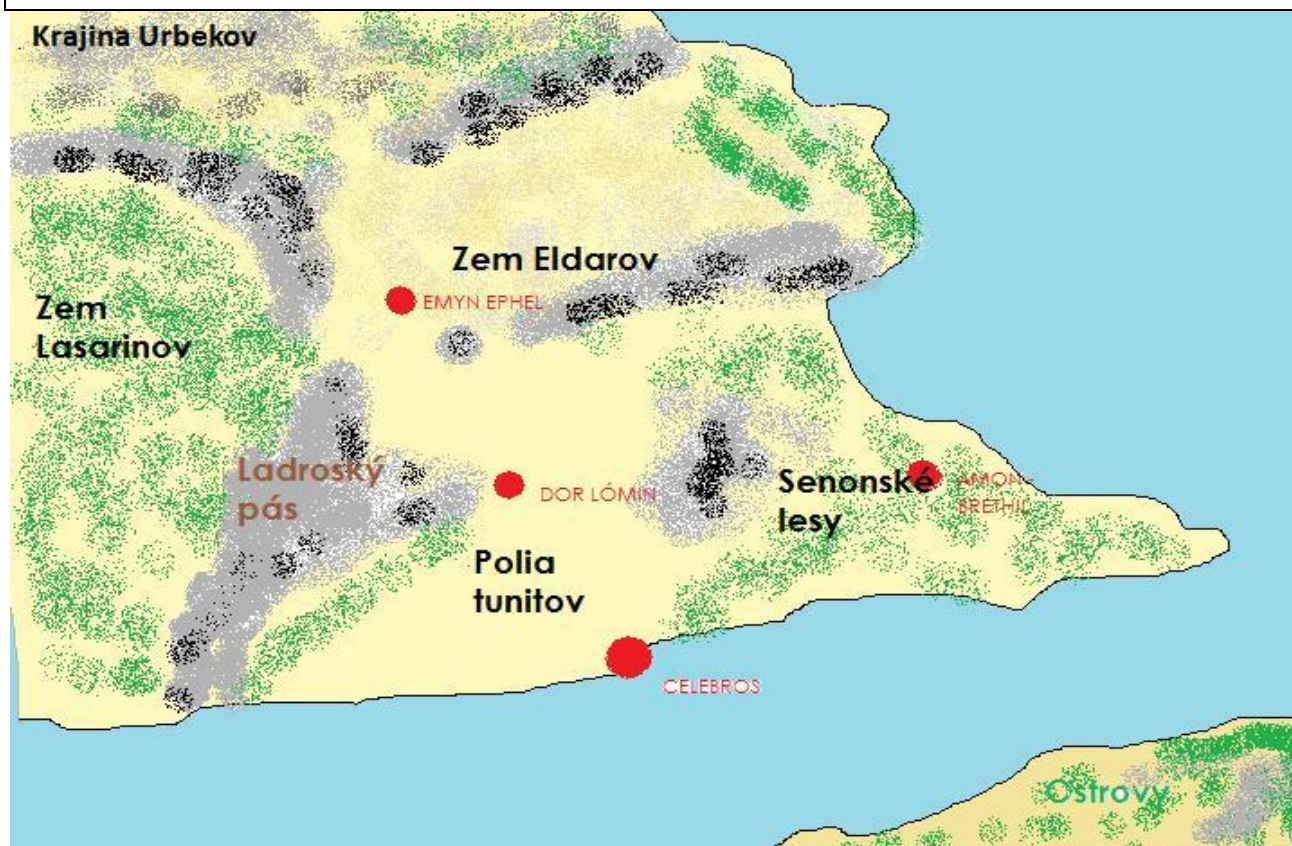
Zbraň – Luk

Vodca – Najstarší druid – **Morven z Vlčieho hvozdu** – *bojoval na čele Lasarinov*

Boží Služobníci

Kedysi dávno k nám prišiel vierozvestec – **Haereses**, priniesol nám vieru v jediného Boha, ktorú si už stáročia zachováваме. Pokusy o prinesenie viery do krajiny Uzbekov skončili neúspešne.

Ich línia sa zachováva vďaka vysväcovaniu nových učňov.

Urbekovia

Najofenzívnejší národ v Severnej zemi

Ich pešiáci sa stali nočnou morou pre všetkých, ktorí sa desia ich besnej bojovej zúrivosti. Ich slabú vojenskú disciplínu vyvažuje ich počet.

Do našej krajiny vtrhli kvôli edenovým dolom, ktoré sme objavili.

Momentálne sa nachádzame na ostrove **Aros**, náš národ sa volá **Ladrosovia**. Dnes oslavujeme 300 rokov od nášho príchodu na Arosské ostrovy. 300 rokov sme osídľovali, stavali, obrábali pôdu, aby sme sa aspoň trochu priblížili tomu, čo sme pred 300 rokmi neprávom stratili.

Dnes sa všetci schádzame v **Novom Celebrose** (naše hl. mesto), aby sme oslávili naše vylodenie a nášho 1. arosského kráľa **Galdara**. Aby sme si pripomenuli statočnosť Eldarov, Lasarinov a kráľov, ktorí padli v **Bitke slz nespočítateľných – v Bitke pri Emyr Ephel**.

Kedysi dávno sme žili na pevnine v **Severnej zemi**. Táto zem našich praotcov ležala za **Ladroským pásom**, podľa čoho nás ostatné národy nazývajú **Ladrosovia**. Naša krajina bola bohatá, pôda úrodná, doly plné surovín, lesy plné zveri. Náš národ tvorili 3 kmene: (podrobne v tabuľke na začiatku textu)

Tuniti – Roľníci, sedliaci

Senoni – Remeselníci, stavitelia

Eldari - Bojovníci

Najvzácnejšou surovinou našej krajiny bol **eden**. Bol to neuveriteľne ľahký a tvrdý kov. Keďže ho v pohorí Ered Gorgorath, kde sa vyskytoval, bolo veľmi málo, boli s neho vyhotovené iba kráľovské insígnie a kráľovský meč.

Náš národ mal veľmi dobré vzťahy so susedným národom **Lasarinov**. Bol to národ druidov žijúcich v lese a z lesa.

Lasarini žili na východnej strane Ladroského pásu. Aj keď jediná cesta, ktorá k nim viedla, bol nebezpečný priesmyk, udržiavali sme kontakt (hlavne Eldari).

Naša história nebola však vždy takáto šťastná. Za pohorím Ard-Ethel žil najofenzívnejší kmeň v Severnej krajine-**Urbekovia**. Eldarom sa celé desaťročia darilo brániť stráženú pláň, ale ťažké časy prišli.

V Bielych horách a v Gorgoriate sa objavili veľké zásoby edenu. Práve táto surovina sa stala impulzom pre Urbekov, ktorí v nej videli prostriedok sily a moci. Postupne začali zhromažďovať veľkú armádu na Urbeckej plošine.

Keď sa to Ladrosovia dozvedeli, okamžite zasadla rada kráľov v **Celebrose**. Všetci dobre vedeli, že dôjde k stretu a že nemajú veľkú šancu ubrániť sa. Rozhodli sa, že radšej krajinu opustia akoby sa mali stať otrokmi v edenových baniach. Legendy hovorili o veľkých ostrovoch ďaleko na juhu. Plán bol postaviť obrovskú flotilu lodí, naložiť ju potravinami na čo najdlhšie obdobie, nalodiť všetkých Ladrosov a odplávať do bezpečia. Problémom bolo, že postaviť a zásobiť také množstvo lodí vyžaduje mnoho času.

Situácia vyzerala beznádejne. Tu však prišli správy z Eldarských miest. Eldari omietli opustiť stráženú pláň a odísť. Rozhodli sa zhromaždiť svoje sily a brániť Ethelský priesmyk tak dlho, ako sa len bude dať.

V celej krajine bol vyhlásený poplach.

Králi okamžite opustili Celebros a rozišli sa do svojich miest.

Mon Ephar do Emyrn-Ephelu

Or-ihit do Dor Lóminu

Niénon Veľký do Amon-Brethilu

Keďže mal eldarský kráľ Mon Ephar najviac skúseností, bol poverený, aby velil stavbe, nakladaniu lodí a celej plavbe na ostrovy.

Ostatní králi mali za úlohu pripojiť sa so svojimi jednotkami k Eldarom. Eldari sa už začali schádzať z celej krajiny do Emyrn Ephelu, kde prebiehali prípravy na boj. Eldarský kráľ však nechcel opustiť svoj kmeň, ktorý bránil krajinu. Preto poveril svojho najmladšieho syna Galdara, aby ho zastúpil.

Senonský princ-Niénon z Brethilu zhromaždil všetkých Senonov schopných práce do Celebrosu, kde začala stavba lodí.

Tunitský princ Beleg začal so žatvou a zhromažďovaním potravy v Celebrose.

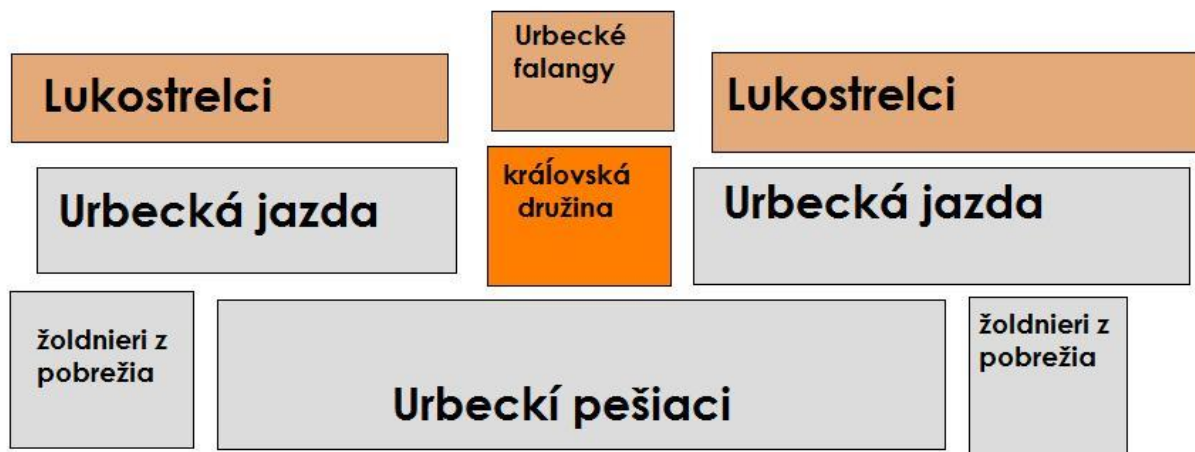
Keď sa eldarský kráľ vrátil do svojho mesta, okamžite poslal ohňový signál do zeme Lasarinov. (niečo ako keď Gondor volal Rohan). Akonáhle Lasarini dostali správu, zvolali svojich bojovníkov z Doriathu, hvozdu, Zeleného mesta a vydali sa na cestu k priesmyku.

Do mesta Emyrn Ephel začali prichádzať Eldari z celej krajiny. Erithovia zo severu, paladini zo Železného mesta, strážcovia Bar-Erithu, sekerníci z Eredu a divosi z Goriathu.

Keď dozneli posledné kovárske kladivá eldarských miest, mohla armáda Eldarov sprevádzaná Lasarinskou podporou opustiť Emyrn Ephel a vydať sa na Stráženu pláň.

Urbekovia mali obrovskú prevahu. Nikto nevedel odhadnúť počet nepriateľských vojakov neustále vychádzajúcich z Ethelského priesmyku.

Bitka slz nespočítateľných – Bitka pri Emyrn Ephel

Veľa piesní dosiaľ spievame a mnohé príbehy rozprávame o bitke slz nespočítateľných.

V deň slnovratu privítali trúby Eldarov a lesné rohy Lasarinov východ slnka. Ich ozvena sa odrážala od Ethelských vrchov.

Sila Uzbekov bola väčšia ako sa očakávalo. Bitka trvala 3 dni. Uzbekovia sa večer niekoľkokrát stiahli do priesmyku a ráno sa vždy vyrojili s ešte väčším počtom vojakov ako večer. V noci tretí deň si Mon Ephar uvedomil, že zajtrajší deň bude pre Eldarov posledný. Ráno, keď sa opäť zablyšťali Uzbecké čepele v priesmyku, dal si zavolať svojho syna Elusatha, ktorý velil posledným Eritským Eldarom.

Rozkázal mu, aby zložil brnenie i meč a čo najrýchlejšie podal správu svojmu bratovi Galdarovi. Bitka sa chýli ku koncu, lode musia okamžite vyplávať! Elusath odhodil všetko nepotrebné a bežal cez celú krajinu k Celebratským prístavom. Keď dobehol, podal správu o bitke a na druhý deň skončil.

Galdar dal rozkaz okamžite spustiť posledné lode na vodu a naložiť ich potravinami. Celý náš národ zhromaždený v Celebrose začal s naložovaním.

Naša krajina, naše veľkolepé mestá, statky ostali prázdne.

Vyplávali sme smerom ja juh, na širé more, do neznáma.

Po mesiaci plavby sme uzreli pevninu.